

sesråd og -grupper – en opfordring, der er blevet fulgt mange steder. En række amtskommuner (Storstrøms, Fyns, Roskilde og Viborg) og kommuner (Fredensborg-Humblebæk og Århus) samarbejder nu med Forebyggelsesrådet om sundhedspædagogiske forsøg og udviklingsarbejder, der spænder fra et projekt om koordinering af indsatsen og information til familier med handicappede småbørn (Roskilde amtskommune) over gennemførelse af et projekt, hvor børn i skolen lærer fornuftige arbejdsvaner og -stillinger (Fredensborg-Humblebæk kommune) til hjælp til projekter, hvor professionelle eller frivillige støtter – konsulentbistand og/eller økonomisk bistand – en afgrænset gruppe borgere, f.eks. yngre psykiatriske patienter i forbindelse med udskrivning fra sygehus.

Som et eksempel på sammensætningen af et lokalt forebyggelsesråd kan nævnes det fynske forebyggelsesråd, der består af repræsentanter for amtsrådet, LO, Dansk Arbejdsgiverforening, Kommuneforeningen samt embedslægeinstitutionen. Det fynske forebyggelsesråd, der i øvrigt har selvstændigt budget, samarbejder bl.a. med Odense Universitet om indsamling af data om den fynske sundhedsprofil samt udvikling af en metode til evaluering af ulykker.

På forslag fra Forebyggelsesrådet har Nordisk Råd bevilget penge til et nordisk projekt om sundhedspædagogik i folkeskolen, hvor Nordborg kommune er den danske deltager i det 3-årige projekt.

Endvidere er der bl.a. på Forebyggelsesrådets initiativ i 8 amtskommuner og ca. 45 kommuner etableret mere eller mindre formaliserede tværsektorielle grupper, hvis mål er at styrke den sundhedspædagogiske og forebyggende indsats. Kun relativt få steder er der oprettet grupper, der skal varetage hele det forebyggende spektrum. Langt de fleste grupper er emneorienterede, især koncentreret om børn og unge. Næsten ingen grupper tager emnemæssigt udgangspunkt i ældregruppen.

Som eksempler på lokale tværsektorielle grupper kan nævnes udvalg med repræsentanter for skole- og kulturforvaltningen, social- og sundhedsforvaltningen samt politiet, der samarbejder om at forebygge kriminalitet. Andre steder er der etableret samarbejde mellem socialforvaltningen og skole- og kulturforvaltning – såkaldt pædagogisk-psykologisk rådgivning – hvor formålet er at vejlede børn og unge samt deres familie.

Herudover har Forebyggelsesrådet valgt at beskæftige sig med emner, der dels ikke er taget op af andre myndigheder og dels fordrer samarbejde mellem forskellige samfundssektorer. Rådet har f.eks. beskæftiget sig med rygproblemer hos sko-

lebørn, passiv rygning, idræt og sundhed, ulykker (herunder forebyggelse af faldulykker blandt ældre på 65 år eller derover, der belaster sygehusvæsenet med ca. 400.000 sengedage om året) samt amning, som WHO også anbefaler opprioriteret fra en ernæringsmæssig synsvinkel. Rådet har udsendt en række rapporter, bl.a. om disse emner.

Der er herudover grund til at fremhæve, at rådets sekretariat hen ad vejen har fået karakter af en rådgivningsinstans på det forebyggende område.

Forebyggelsesrådet har i sin 3-årige funktionsperiode valgt at kortlægge områder, som rådet specielt har fundet relevante at tage op. På en række områder står rådet nu for at skulle tage stilling til forslag, der er skabt grundlag for i rådets rapporter, f.eks. forberedelse af en kampagne om begrænsning af passiv rygning samt udarbejdelse af forslag til udsendelser i radio og TV, der har til formål at forebygge rygproblemer hos skolebørn. Ligeledes er kontakten til amtskommuner og kommuner om forsøgs- og udviklingsarbejde på det forebyggende område under udvikling.

Derudover vil rådet fremover tage en række væsentlige almene og brede emner op til behandling. Dette gælder f.eks. ældreområdet, børneulykker, allergi og boligforhold.

Forebyggelsesrådets bestræbelser må i øvrigt ses i sammenhæng med det arbejde, der foregår inden for Verdenssundhedsorganisationen, WHO. WHO's målsætning er »sundhed for alle år 2000«. Denne målsætning har alle lande incl. Danmark tilsluttet sig. Blandt de væsentligste midler til at nå målsætningen anbefaler WHO, at forebyggelse tillægges en væsentlig betydning ved fastlæggelse af de enkelte landes sundhedspolitik.

På baggrund af de erfaringer, der er indvundet i Forebyggelsesrådets funktionsperiode, har indenrigsministeren overvejet rådets sammensætning og kommissorium, herunder specielt at begrænse antallet af medlemmer kraftigt, og således at rådet bliver personligt udpeget. Det enkelte medlem skulle have en tilpas faglig baggrund og være personligt engageret i forebyggelsessagen, således at rådets medlemmer tilsammen ville dække et bredt spektrum af samfundets områder. Rådet skulle fortsat være et tværfagligt rådgivende organ med den opgave at udarbejde ideer og forslag til forebyggende indsats i de forskellige sektorer i samfundet.

Med henblik på at varetage kontakten til og koordinationen mellem de forskellige offentlige og private sektorer på det forebyggende område kunne der etableres et kontaktsudvalg for Forebyggel-